

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Canones Sexcentorum Et Triginta Sanctorum Et Beatorum Patrum Qvi
Chalcedone Convenerunt Martiano semper Augusto consule & eodem
dedesignato, ante diem octauum Calendas Nouembbris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

σφέοις φιλονεκεῖναι ἀνέλαθον, εἰδεις δὲ μᾶκαροι ε-
κέπομεν, πεδινοῖς τε καὶ θεοῖς τούτοις τῆς γρεγορί-
ουσιν αὐτῷ, καὶ των τριῶν γράμματων τοῦ μα-
καρίους ἔτοιχονόντες χρόνοις. ἐδικτυώθησαν οἱ ὁδοί
τοῦ δικτύου αὐτοῖς στρογγύλας ἔχεις αὐτῷ, τοῦτο
τὸ ποτόνομα, καὶ τὰς ιδιαῖς, καὶ τοιναντιναῖς, ζ-
ητούσι, ἵνα μηχανοτένει τοῦτο μάτιτε μελάνη-
νοιαν πατελαβόντες ἑρεσγένεις οἱ διάστατοι
τοῖς ἀλλ' ἄλλα συμπαραστατικοῖς, ἐποιει
τηρηπόροις, εἰ τούχοι παρέστατες τοῦ σωτηρί-
στος, γράμματος καὶ σύγκριτης τὴν γραμμήν.
εἴλετο δούλον δούλου τοῦτον εἰσερχόμενον
καὶ εἰς τὸ μετατοῦτον, ἀποστέ-
νον τὴν ἀγίαν συ-
νόδιον.

ita pertinaciter in hæredū putaremus, potiusq;
ætatis, ac misericordiæ habēdā rationē ducere
mus, q& senex esset, & pulsus ab ea urbe, in qua
& educatus ipse & tā longinquo ciuitatis iure,
patricia fuerit ortus origine) iustū, rectūq; esse
definiremus, uti absq; omni prohibitione, con-
tradicioneq; & nomen retineat Episcopi, &
honorem, & cōmunionem: ea tamen lege, ut
neq; suffragij ipse autoritatē habeat, neq; Eccle-
siastici officij capescendi potestatem, nūli id sibi
uel adiuuandi causa, uel concessionis ratione,
uel affectu fraterno amoreq; Christiano, ab alijs
forte liberaliter deferatur. Quod si uos de eo
melius consiliū aut nūc explicare potestis, aut
in posterum explicare studebitis, gratum id no-
stræ acceptūq; sanctæ synodo futurum est.

KANONEΣ ΤΩΝ ΕΞΑΚΟ-

ΣΙΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ ΠΑΤΕ-

ρων τῶν γρίβαλχηδόνι σωτερότων, τῶν τετάκιας μαρμανοῦ τοῦ ἀν-
τίου αὐγουστού καὶ τοῦ διηλωθησομένου, τῇ, πῳ
γῆ ὅπερα λαλανθόμενος
μετρίου.

CANONES SEXCENTO RVM ET TRIGINTA SANCTORVM ET BEATORVM PATRVM QVI CHALCEDONE CONVENE- runt Martiano semper Augusto consule & eodem de- signato, ante diem octauum Ca- lendas Nouembri.

BΟΥΣ πᾶσα τὰ γίαν πατέρων καθ',
ἐνεστι σωμόδι, ἀλλεὶ τοῦτο ἐκπεψύ-
τας νεανόντας πρατεῖν εἰδιπαίστησι.
Εἰ λοιπόν ποιοποιος ἦδι χρύμαστηξει
μένιαν ποιοποιο, ηδε προσάστην πελαγάγοι ἀλλα
πράγματειν, καὶ χειροβούσται ἦδι χρύμαστηξει
ποιητηρεπιπον, ηπρεσβυτέρος, ηδεικόνεις,
πετρούπινα τῶν Λιλύρων πεπονθυμεινωμ. ηπε-
τέλοιος ἦδι χρύμαστηξει πονούμενον, ηδεικόνεις, ηπαρε-
μένον, ηδεις τίνα τοι κανέντο, ηδειχονε-
διανίκειαν, ηδεις ἦδηρέγοντες ἐλεγχθεῖς, ηδεικόνεις,
διέτο τοῦτο ὑπεροχοντοῦ Βαθμόρ, ηδεις χειροβούσμε-
νοτ, μηδὲν εἰ κατ' ἐποστολαν ὀφελεῖδω χειρο-
νίας η περιελάσσειν ἐσω ἀλόγοτο της ἀξίας η
τοφροποματο, ηπορ ἦδι χρύμαστηξει την κατηγορίαν
ηδεις οι μετιβάνων φανέντεις θλως αὐχροῖς ηδεις

Sanctis patribus in unaquaque
synodo usque nunc prolatas re-
gulas tenere statuimus.

Si quis episcopus per pecuni-
am ordinationem fecerit, & pre-
tio redegerit Spiritus sancti gratiam quæ uen-
di non potest, ordinaueritque per pecuniam
episcopum, uel chorepiscopum presbyte-
rum aut diaconum, uel quemlibet de his qui
cognominantur in clero, promouerit, &
dispensatorem aut defensorem, uel quemlibet
qui subiectus est regulæ, pro sui turpissimi lu-
cri commodo: is qui hoc attentare probatus
fuerit, proprij gradus periculo subiacebit, &
qui ordinatus est, nihil ex hac ordinatione uel
promotione facta, proficiat, sed sit alienus à di-
gnitate uel solitudine quam pecunijs acquisi-
uit. Si quis uero mediator tam turpidus & ne-

d 4 phat

phandis datis uel acceptis extiterit, siquidem
clericus fuerit, à proprio gradu decidat: si uero
laicus aut monachus anathematizetur.

Peruenit ad sancta synodum, quia de his qui
in clero connumerantur, quidam propter tur-
pis lucri gratiam alienarum possessionum con-
ductiones, & causas secularium negotiorum
fusciunt, & a sacris officijs se per desidiam se
parant, ad domos aut secularium cōcurrūt & sub-
statiarū eorū gubernatiōes avaritię causa susci-
piūt. Decre uit igitur sancta & uniuersalis & ma-
gna synod⁹, nemine horū deinceps, hoc est epi-
scopum siue clericū aut monachum conduce
re possessiones, aut miliceri secularibus posse-
ssionibus posse nisi fortē qui legibus tutelas siue
curationes inexcusabiles attrahuntur, aut ipsi-
us ciuitatis episcopus ecclesiasticārum rerum
commiserit gubernacula, & orphanorum ac
uiduarum quæ indefensa sunt, aut earum perso-
narum maxime quæ ecclesiastico indigent ad-
miniculo, propter Dei timorem. Si quis uero
transgressus fuerit hæc præcepta, ecclesiastice
subiacet correctioni.

Qui uerè & purè solitariam eligunt uitam,
digni sunt conueniente honore. Quidam tamē
monachorum habitu utentes indifferenter res
ecclesiæ cū pollicitis cōfundūt, per ciuitates in
cedūt, nec nō & monasteria, sibi cōstitui curāt.
Placuit igitur neminē aut ædificare aut cōstru-
ere monasteria aut oratorij domū, sine cōscien-
tia ipsi⁹ ciuitatis episcopi. Eos uero qui per singu-
laras ciuitates seu possessiones in monasterijs
sunt, placet nobis episcopo subiectos esse debe-
re, & quieti operā dare, atq; obseruare ieiunia &
orationes, in locis in quibus semel se Deo uoce
rint, permanentes: & neq; communicare ecclē-
siasticas, neq; seculares aliquas attractare actio-
nes, relinquentes propriam monasteria, nisi forte
iubeantur propter urgentes necessitates ab ipsi⁹
us ciuitatis episcopo. Et neminem seruorum
suscipi in monasterium, ut sit cūm eis mona-
chus, nisi cum domini proprij licentia. Præter-
euentem uero hæc decreuimus extra communi-
onem esse, ne nomen domini blasphemetur.
Conuenit ergo ciuitatis episcopo, curam soli-
citudinem & necessariā monasteriis exhibere.

Propter eos episcopos & clericos qui de ciuitate ad ciuitatem transiunt, placuit definitione ciuitatis à sanctis patribus habere propriam firmitatem.

Neminem absolute ordinari iubemus presbyterum neque diaconum, nec quemlibet in ecclesiastica ordinatione constitutum, nisi manifeste in ecclesiæ suæ ciuitatis, sive possessionis, aut in martyrio, aut in monasterio, hic qui ordinatur, mereatur ordinationis publicæ uocabulū. Eos autem qui absolute ordinantur,

μέτοις λέμμασιν, καὶ στό, εἰ μὲν πληρικὸς ἔν,
τοι δικείστηκε πέτερο Βραχμόν, εἴ δὲ λατήσεις ἡμερ
ζωφ, αὐτοθεάμαται θέλω.

Ηλθεντις την ἄγιαν σωματοι, ὅπου τὸ γένος μὲν
εῷ πετελευχριδίῳ τίνει, οὐδὲ αἱ χεῖρες διαν, ἀλλὰ
τείνει καὶ τηγάνισται γίνεται μιδωταῖς, καὶ πρό-
ματα κορυφικαὶ ἐγολαβήσοι, τὸ μὲν τοῦ θεοῦ λεπτό
γένεσις πεταξαδυμούσιτες, ὅποιοι τὴν κορυφήν
ποτε τέχονται σίκας, Καὶ τὸ σθόνιον χειρισμός αἰνεῖσθαι
σειράς φιλαργυρίαν ἀφίσιν θείνειν ἡ ἄγιαν μεγάλη
σωματοῦ, μηδούντες τὸ λοιπόν, μὴ ἐπιποτητή, μικροί^{τε}
επούν, μὴ μονάρχονται, μηδέθαδες καὶ μεταστάσεις, ή πρόσημα
ταῖσιν ποτέ θύμη εἴσαι τὸ κορυφαῖς μιοικήσασιν. τὰ διά-
μέτρα ἀπόμονα προλιπότες εἰς αὐτοὺς λίκινοι
ἀδιποτῶνται, καὶ οὐδὲ πολέος επιστριπτος ἐκκλινοται.
καθεύδετε τοις φροντίζειν προσγεμάτων, πρόφρανθ
καὶ χρυσῷ ἀπέρονταρι, καὶ τὴν προσωπωπήν τημ
λισσαὶ τὴν επικλητικήν δεομένων οὐνέας, οὐδὲ τὴν
φόβον τοῦ θεοῦ ἔδει τοις προσβαίνειν τὰ οὐρανά
τὸ λοιπόν ἀπέχεινται, οὐδὲ τὸ ἐπικλητικόν
ποκεδώμα τῶν θυμίσιοις.

Οι ἀλιθῶς καὶ ἐλικευόντων τῷ μονήρῳ μέλοντε
βίον, οἱ πεσυκέστης ἀξιόδωλοι πεποίησται
τὸν δὲ μοναχικὸν καργαλίον περιζύματα, πάντα
ἐκπλούσια: Εἰ τὰ πολιτικὰ σχετάριασσον πρὸ^τ
ματα, πεντάλια στρατόφορος ψῆταις πόλεισι, εἰλικρί^τ
αλλὰ καὶ μοναστήρια ταῦταις σωτεῖαι ταῦτα δο-
νταις· εἴδογεν μεγάλης μὲν προστασίας τὸν διοικητήν
δὲ σωτεῖαι μοναστήριον (καὶ τοῦτο γι) οἷον τὴν τούτην
μὲν τὸ θεοφόρον μοναστήριον δὲ καὶ διάφορα
πόλεις καὶ χώραι μονάζονται, ταῦτα τετραβλατοῦ-
πιον πότισ, καὶ τὰς τούτους καταστάσιας, οὐ πολὺ^τ
καὶ μόνη τῇ νησείᾳ καὶ τῇ προσθήκῃ ψῆται πότισ
ἀπετελέσθαι πεσυκέστεροι τε, μετὰ τὴν ἐκπλούσια
τοῦτοι μὲν ταῖς ιδίαις προσχολεῖται περιγραφή
πιονιστῶνται κατελιμπάνονται τοῖς μοναστήριοι,
εἰ μέτη πέρισσα μονή πατέντη σῆμα καί εἰς αὐτοκαταστή-
πον τὸ τοῦ πόλεων μοναστήριον, μετρήσαται τὸ πεσυκέστερον
ψῆταις μοναστεῖοις μεταλλεύει τὸ μονάσσαν περιγρα-
μένον τοῖς αὐτοῖς πότισι. Τῷ δὲ πεσυκέστερον πολι-
τεύματι τῷ δρόμῳ, εἰλικρίῳ αποικίᾳ τῷ εἰλικρίῳ, παντὶ^τ
διοικεῖ τὸ θεοφόρον πεσυκέστερον. Τῷ μὲν τοις εἰσόποτε
πόλεως, γένεται τὰς διέσπατης πρόνταν ποιεῖσθαι μα-
ναστούμην.

τασθεῖν.
5 Περὶ δὲ μητροβανόντων δὲ πόλεως εἰς πόλην
ἀποκόπῳ μὲν λειψικῷ, ἔδοξε τοῖς πολεῦστας πο-
δούτας πανόντας ταχέως δὲ ἀγάγειν πατρῷαν ἐγε-
ρτῶν ισχυία.

Μαδρίσα ἀπέλευθηνάς χειροβούνει. Ήττα πρέπει
εύτροφο μάζη τη διάκουνη, μάζη τη ὄπλη παναθηναϊκή
ἱκανοτάτη και τάχυματι· είμαι ιδικός γι' εκπλούσιο,
πόλεως ή κώμεως, ή μαρεμάλων ή μαυρατέρων, ή κεραύνων
επιμήκης ή μακρινής ή ταχείας· ή από λύγειαν ή σύνθετην

CONCILIORVM.

49

περιφέρεια στώματος ἀναγόμενης τοῦ θεραπευτικοῦ περιφέρειας τοῦ στοματικοῦ περιφέρειας, οὐδὲ μηδ αμφοτερῶν γένεσις εἰπεῖν.

Τὸς ἀπειλῆς γὰρ πάντων τε ταχιδέσσας καὶ μονασάς,
ἀργαλεῖς μόντε οὐδὲ σρατέιαι μόντε οὐδὲ σρατέιαι ποσμοί^{τοι}
καὶ φύλακες. Ηὕτω τολμῶν τας, καὶ μη μεταπελε
μόνος οὐδὲ μετέφευται τῷ τόπῳ ὃ μήτε θεούποτεροι
εἰσίν, αὐτοθεατικές.

οὐκεγεινοὶ τὸν στραχέων καὶ μονασχίων μαρ
τυρίου, ταῦτα τὰ διάταξιν τὸν ἐν ταῖς πόλεις αὐ-
τοῖς πομ, φέρε τὰ διάγια ωταπόδων προθεσμοῖς
διηγείταισεν. τούτοις μὲν οὖτις αὐθαίρεταιν ἀφιειάτω
τοις διατάξισι ποστοῖς δέ τολμῶντες αὐτερέπην
τούτων ταῖς δραπύπωσιν πεδίον δύποτε τρό-
πον, τούτοις μὲν ταῖς πόλεσι θέλοισθε οὐδὲν αὐτοῖς
μὴ εἰπεῖν ταῖς πόλεσι, τούτοις δέ τοις ταῖς πόλεσι
τούτων ταῖς πόλεσι, τούτοις δέ τοις ταῖς πόλεσι.

εἰς οὐκεῖσθε πᾶς οὐλειόν γράμμα ἔχοι, μή
ἐγκατελιμπανέτω τῷ δικέιον ἐπίσημον, οὐδὲ
κομικά διεσέβαινε κατατρέχετω ἀλλὰ πρόστρ
τὸν ἔνθετον γυμναζέτω πᾶς δέ τοι οὐδὲν αἴτιον-
πι, πάνων γυμνησάτω Φύλαξίσ πάτζοις αὖ τὸ
κύπελλον μείον βέλοντο τὰ διά θύμης συγκροτεῖ
διανέλεις πάτζα τοῦτα τοιάστοι, κανονισμοῖς ἀδι-
κίους λασσοδώμα ἐί τοι κλινούσες πράγματά τοι
πᾶς φύλαξ ή καὶ πᾶς ἐπεροφετίσημον, πάτζ
πισώδω διεπέχεις διοξείδωμα ἐί πᾶς φύλα
κτῆτε πάτζας μετροπολίτων, ἐπίσημον Φύλακη-
γειούς αὐτούς θύμην, καταταλαμβάνετων δέ τοι
καρκίνοντος, οὐδὲ τοῦ βασιλέως στοναντί^τ
πολέμους θρόνον, οὐδὲ π' αὐτῷ δικαζέσθω.

Μάδεινα πληνεινού γράμμου πόλεωρ κατ' αὐτὸν
κατέλεγε δικαιολογίας, γράμμη τε τῶν ἀρχιών ἐχειρί-
σθεῖ, καὶ γάρ οὐ ποστέφυρον, ὡς μεῖζον διδύνω, σῆμα
δέ τοι λογία ἐπιθυμίαν, τὸν δὲ γε τῷρος ποιῶ-
ται, ἀποκαθίσασθαι τὴν ἴδιαν ἐκκλησίαν, γράμμη
αρχής ἐχειρούργησθε, καὶ ἐπειδὴ μόνον λειτουργῶν· εἰ
μάνει δικαίως τὸ μετεπέδυτον δέ τοι λογίας ἐστιν ἐκκλη-
σίαν, μηδέν τοι προσθέτας ἐκκλησίαν, πιστὸν δέ
τοι αὐτὸν μαρτυρῶντα μὲν τὴν φύσιον καὶ ἔχονδοχέων εἰ-
πικοινωνεῖν πράγματα σημεῖαν δέ γε τῷρος ποιῶντας με-
τὰ τῷρον τοῦ μεγάλου Σ. ὁπτεμενικῆς ταύτης συ-
νδεῖ, πράξας τε τῶν ἀπικογράμματων, ὥστε
ἥγεται συνεστὸν Θ., ἐπειδὴ τοῦ μετεπέδυτον δικαίως.

Πάντες δέ των γηγενέων διοργάνωσαν θυσίας,
μετὰ δοκιμασίας ἀθλοίων πότισμα εἰπλωκοῖς ἐκ
κλητασινοῖς μόνοις ὅδε σύμμετροι αὐτοὶ οἱ Καρποί, τοις μὲν συ-
νεισιοῖς, ἔτεροι ταῖς συναλίκαις ἀθλοῖς προσήνεψαν
τοις επιτηδεύσαντας μόνοις ταῦτα ξεμάς προσώπων.

decreuit sancta synodus vacuā habere manus impositionem, & nullum tale factū valere ad iniuriam ipsius qui eos ordinauit.

Eos qui semel in clero taxati fuerint, siue in monasterio deputati, decreuimus neque ad militiam neque ad honores seculares uenire. Eos autem qui hoc ausi fuerint facere, & non eius rei penitente maluerint, ut ad hoc idem reuertantur, quod ante obtentu Dei sibi proposuerunt, conuenit anathematizari.

8. Clerici in parochijs, aut monasterijs, aut martyrijs constituti, sub potestate sint eius qui in ea ciuitate est episcopus, secundum traditionem sanctorum Patrum, nec per presumptionem recedant a suo episcopo. Eos uero qui ausi fuerint rescindere huiusmodi institutionem quo- cunque modo, uel si noluerint subiacere proprio episcopo, si quidem fuerint clerici, secun- dum personarum ordinationem subiaceant con demnationibus canonis. Si uero monachi, seu laici fuerint, communione priuentur.

9 Si clericus aduersum clericum habet negotium, non relinquat suum episcopum, & ad secularia iudicia non concurrat, sed prius negotium agitetur apud proprium episcopum: uel certe ex sententia episcopi, apud arbitros ex utraque parte electos audiatur negotium. Si quis uero contra hoc fecerit, canonum correctionibus subiaceat. Et si clericus aduersus suum uel alium episcopum babeat causam, apud audienciam synodi prouinciae conqueratur. Si uero contra ipsius prouinciae metropolitanum episcopum episcopus siue clericus habeat controuersiam, pergaunt ad ipsius diocesis primates, aut certe ad Constantinopolitanæ regiæ ciuitatis sedem, ut eorum ibi negotium terminetur.

Non licet clericum in ecclesijs duarū ciuitatum ordinari, in ea in qua ab initio ordinatus est, & in ea ad quam ut maiorem confugit, propter uana gloriæ desiderium, qui uero hoc fecerit, eum indubitanter revocari decet ad suam ecclesiam, in qua ab exordio ordinatus est, & ibi tantummodo ministrare. Si quis uero iam translatus est ab una ecclesia in aliam, nihil habeat commune cum priori, siue sub ecclesia constitutus martirijs, siue in parochijs uel xenodochijs, aut eorum negotijs. Eos uero qui aū si fuerint post ordinationem huius magnæ & uniuersalis synodi agere quæ prohibita sunt, statuit sancta synodus cadere de proprio gradu.

ii. *Omnibus pauperibus & opis egentibus statuimus cum probatione dandas esse ad iter solum epistolas sive pacificas ecclesiasticas non autem commendatias literas, quoniam iste solummodo personis insignibus dandæ sunt.*

Peruenit ad nos quod quidam preter ecclesiasticas ordinationes, affectantes potentiam, per pragmaticum sacrum unam prouinciam in duas diuidant, & ex hoc inueniantur duo metropolitani episcopi in una eademque prouincia esse. statuit ergo sancta synodus deinceps nihil tale attetari a quolibet episcopo. Eos uero qui tale aliquid tentauerint, cadere de proprio gradu. *

Exaneo clero & lectori, extra suam ciuitatem sine commendatitij literis proprij Episcopinusquam penitus liceat ministrare.

Quoniam in quibusdam prouincijs concessum est psalmistis & lectoribus uxores ducere, constituit sancta synodus prorsus cuiquam ex his non licere alterius sectæ accipere uxorem. 14
Si quis uero præuenit, & habet iam de tali con nubio filios, si forte præuenerint eos iam apud hæreticos baptizari, debent eos offerre sanctæ ecclesæ catholice ut ibi communicent. Qui uero adhuc baptizati, non sunt, omnimodo non posse eos in hæretica ecclesia baptizari, nec in matrimonio iungi hæretico, Iudeo uel Pagano, nisi forte sponderit se uenire ad orthodoxā fidem, dum coniungitur persona orthodoxæ. Si quis uero hanc definitionem sanctæ synodi præterierit, regularum condemnationibus sub ceat.

Diaconissam non debere ante annos 40. ordinari statuimus, & hoc cum diligente probatione. Si uero ordinationem suscepit, & quan-
socunque tempore obseruauerit ministerium,
& postea se nuptijs tradiderit, iniuriam faciens
gratiæ Dei, hæc anathema sit, cum eo qui in nup-
tijs illius conuenerit.

Si qua virgo se dedicauerit Deo, similiter monachus, non licet eis nuptijs iungi. Si uero inuenti fuerint hoc facientes, maneant excommunicati. statuimus uero post eis fieri humanitatem-sita probauerit episcopus loci.

Per singulas ecclesias parochias rusticanas
permanere immobiles apud eos qui eas tenent
episcopos decreuimus, & maximè si eas sine ui-
olentia per triginta annos gubernauerunt. Si
uerò intra triginta annos facta fuerit de his du-
bitatio, liceat eis qui se dixerint laeos, propter
ea mouere apud synodum prouinciae certamē.
Si quis uero putauerit se à proprio episcopo
uel metropolitano grauari apud primatē dice-
ces eos, aut apud Cōstantinopolitanæ ciuitates
sedem agat negotium, sicut dictum est. Si uero
quælibet ciuitas per authoritatem imperialem
renouata est, aut si renouetur in posterum ciui-
libus & publicis ordinationibus, etiam ecclae-
siarum parochianarum sequatur ordinatio.

12 ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὃς τινες πρέσβετος ἐκπλησσει-
κός θεοῦμεν πάθει μαμόντες διωκείας, οὐ πρ.
γυμναῖκαν τούτους ἐπασχίαν εἰς δύο κέπτεντα,
ὡς ἐκ τούτου λινὸν μητροπολύτεας, γνήσιαν
παρχίαν. οὐεισγύρισιν τὸν ἀγγείον σωτείος, τὸ λεπτὸν
μηδὲν τύσαντο λοιπὰ δεινὰ πρᾶξας θεωρήσαντες
τὸν ἄνθρακα διέρναται εἰκόπεταφερ τοι ιδίαις βαθμοῖς. οὐαὶ
δεὶς ἔπιντολέσι μέτρα καμπάτερον βαστικῶν τῷτι
μητροτόβλεως ἐνίκησθε στεφ ὑπόμετρον μόνης ζελλαῖς
Ιζτωσαρ φει πιμης, κατέστη τὸν ἐκκλησίαν αὐτῆς διοι-
κῆρε πτονηποτρ, πληροῦ ὅλη σωζομηγαν τὴν κατ' α.
ληγέσιαν μητροτόβλεως τὸν μηκέτερον δικαιομένῳ.

Σύνεσις κληρονόμος την αναγνώσασις φέρεται πάλια
δίχια συστάσιαν μηδεμιάτων το ίδιο το ποτό,
μηδέ διλας μηδεμιών λεπτοργεῖ.

14. Επειδή ένικαι σημειώσας την χειρόγραφη ταχία
αναγνώσασις ιψή Φάλατρος γεμένη, ὁ οἰκουμένης
νοοῦσας, μηδὲν εἶναι λιγότερον επορθόδοξην γεμάτη
λαμβανέσσει. Τοῦτο δὲ μηδὲν τοιτέσσει γάμος παιδοτο
ἡ Σεντός, εἴ μὲν ἐφθατέρων Βασιλίσσας ταῦτα διεπειπούν
διέν τα παρὰ τοῖς αἵρετοῖς, πλούσιεγιν αὐταῖς
κοινωνίας τῆς κεχθολικῆς ηκληγίσας, μη Βασιλίσσα
δέ, μη διώσασι ἐπειδή οὐτα τασσα τοῖς αἱ
ερεποῖς, μή τη μὲν σωμάτιον πέδη γάμου φέρει
καὶ τὸ διάτοιχον μὴ εἰλικρινί, εἰ μὲν ἀριστεραγελούσα
τὴν οὐρανόδοξον πίσιψ, τὸ σωματόθραψί προσωπεύει
τῷ δρόσοδοξον. Εἰ δέ τις τούτην τὴν οὐρανόθραψί¹
ἄγιας σωμάτιον, κανονικῶν τανόπειραν θεοπίκαιον.

Διάκονον μὴ χειροτονεῖσθαι γυναικα πός επειρ
τεσταράντων την Ε ταύτην μετά ἐκείθες δοκιμ
σίας. ἢ δὲ γε δεξαμένη τὴν χειροτονίαν, καὶ ρήμα
την ταραχεμένα τὴν λειτουργίαν εἰσαγέται σύνθετα
μω, οὐδέποτε τῇ Φ θεοῦ χάρει, ἢ τοιώντι ανθεψα
τελείωμα μετὰ τὴν αὐτὴν σωματιθύρα.

δε Παρεβγόντος αὐτοῖς Σάρων τῷ πλειστόντι διε,
ώστε πάντας δὲ ἡ μονάχη ταῖς, μηδέπου γάμῳ προ-
σωπιλέμην. εἰ δέ γε ἐνεργείᾳ τοῦ ποιεῖντος, εἰσαγε-
τῶν μάκρων τοῖς. ως οὖτε μὲν δὲ ἔχει τὴν αὐθικτικόν
εἰπεν αὐτῷ φιλανθρωπίας, τὸ μὲν τόπον τὸν πατρικόν.

Τὰς καθ' ἐκέστιν εἰκληπτίαιν ἀργοκίκια περι-
κίας ή ὑγχωτίσις, μάρνηστα περιπολούσιοι
καθέξουσιν αὐτὰς ἀπόστολοι, Εμάλισαν τιανοι
ταῖς τε χρόνοις ταῦτας ἀβίαστας δειπνοτέχνης εἴσο-
νομάντει. Εἰ δὲ γῆράς τὴν τριάνοντας ἵστην γυρθνίτι
τις, ή γρύοντοποιός αὐτῷ καμφισθήτησε, ἐξανατεί-
λεγοις οἱ πολικύδημα πολι τότεων, κινέψη περὶ τὸ συ-
νόδιον θείεπασχίας. Εἰ δέ τις ἀδικιῶντο παρὰ τοῖ-
δις ἔτιστον ποτὲ οὐ μητροπολίτα, παρὰ τὸ θεοφόρο
θείοισικότεως, ή τῷ κωνσταντιναπόλεως βρέφει
καθέδρω, καθά προσέκειτο. Εἰ δέ τις ἐκ βασιλ-
ικῆς δέουστοις ἐκεκινήσει πόλις ή ἀνθίσαντος,
τοῖς πολιτικοῖς ή μημεσοῖς τύποις ή τῷ ικ-
ατεσκιῶν παροικιῶν, ή τάξεις ἐκδοθεῖστα.

τὸν θεωρούσις ἡφαστίας ἐγκλημα, καὶ πά 18
μὲν δέ τινα νόμῳ παντὶ κακώλυται, πολλῷ δὲ
μᾶλλον γὰρ τῷ τε ἐκκλησίᾳ τῷ γένεδαι ἀπετρα-
ποῦνται τοσούτηνες οὐνακληγενοὶ οἱ μοναχοί τοις
ιερέσιοις, οἱ σωματύμενοι οἱ φρατριάζοντες, οἱ κα-
τακλημάτινοις διατάξοντες ὑπερικλητοί,
οἱ πιθανοτάτους πανταχού τοις οἰκείοις.
τοις πιθανοτάτους πανταχού τοις οἰκείοις. Βαθμός.

Ηλθεῖς οἱ φρατραὶ ἄκοντες, ὡς γὰρ ταῦτα ἐπέχουσι, 19
μετακανονισθέντες σωμόδοις τὸν ἀδικούπομφό γε
μητεῖν, καὶ εἰς τὸ πολὺν πραγματεῖται τὸ θερβά-
νος δεκάριαν ἐκκλησίασιν τὸ πραγμάτων ἀρι-
στούντων ἡγίαστασιν. Τοῦτο τὸν ἡγίαστον πατέ-
ρα προκανόνες, οἷς τοις γίνεται τῷ τοῦ θεοῦ σωτηρί-
αντοῖς, τοῖς οὐρανοῖς τοῖς εἰς τὸν πόλεσιν,
τοῖς τοῦτο τοις γίνεται δικαιούντας, καὶ πάσοις ἀπα-
ραίτητοις αἵρετας ἀχροίας οὐσίας εἰσιν θεοῖς,
εἰληφίκοις ἐπιπλήσσεσθαι.

Κληρικὸς εἰς ἐκκλησίαν τελεῶτας, καθὼς ἂν 20
διηγέσθαι, μὴ οὔτεναι ἀλλαγῆς τούτων τὰ πέντε
ἐκκλησίαν ἀλλὰ στέρευεται ἐκέντει γνῶντες τοῦ
αγίου ἀξιωθέσται τοῖς εκέντει, ἢ τινας ιερέστων
ποτέ οὐδεὶς πατέριδας οὐτε αὐτάγκης, εἰς ἀλλαγὴν
ληστιανού μετατίθουσι. Καὶ μὲν τοις επιστοποῖς μετά τῷ
τροφοῦ, ἀλλα τοις επιστοπών πεδονούστας δεξιοῖς
ποδοῖς, εἰδίῃσι ἀκονιστήσθηται τοῦτο τοῦ θεοῦ βοήθεια
Θρησκεύματι, τοῖς αὖτις μετατάσσεσθαις εἰς τὸν
ιεράντα πελάθος.

Κληρικὸς οὐ λαίκες καθηγοροῦται επιστοπών 21
μητρικῶν ἀπόδεις καὶ άλογομάρτων, μὴ περσιδέ-
ριδεis καρυγοσίαν, εἰ μὲν πρότροφον θέτει ταῦθι
τοῦ πελάθους.

Μαζίναι καλυρικὸς μετά τὰ θάνατοφότα ιδίους εἰ- 22
πικότων θιαρτάζει τὰ θερισταῖς τῷ πρά-
γματι, καθὼς οὐτοῖς τοῖς τάλαιπωνόστι επιτηρεῖσθαι
τοῦτο τοῦτο τοις επιστοπώντας λινδωμένης εἰς τὸν
ιερόν πελάθος.

Ηλθεῖς οἱ ἀκούστες ἡγίαστοις σωμόδοις, ὡς οὐλημένοι; 23
προτερημονάζοντες μηδὲν γὰρ ἐγκαρεισμένοις τὸν
ποιητικὸν επιστοπά, εἰσὶ δέ οὖτε οὐδὲ σπουδάντοις γράμ-
ματα, καθὼς οὐτοῖς τοῖς τάλαιπωνόστι επιτηρεῖσθαι
τοῦτο τοῦτο τοις επιστοπώντας λινδωμένης εἰς τὸν
ιερόν πελάθος.

Coniurationum & conspirationum crimen
(quod apud Græcos dicitur phratria) publicis
etiam legibus certum est penitus inhiberi, hoc
multo magis in sancta Dei ecclesia(ne fiat) con-
uenit abdicari. Si qui uero clerci uel monachi
inuenti fuerint coniuratores aut cōspiratores,
aut phratrias uel factiones cōponentes aliquas
suis episcopis aut alijs clericis omnino cadant
de proprio gradu.

Peruenit ad nostras aures quod in prouincijs
constituta episcoporum concilia minime cele-
brentur, hoc ex eo probatur quod multe quæ
correctione opus habent ecclesiastice res negli-
gantur. Statuit ergo hæc sancta synodus secun-
dum regulas patrum bis in anno in unum con-
uenire per singulas prouincias episcopos eo lo-
co quem Metropolitanus cōstituerit, ubi singu-
lis quæ emergerint, corrigantur. Qui uero nolue-
rint conuenire episcopi constituti in suis ciuita-
tibus, & hoc maximè cum sui corporis sanitate
sint consistentes, cum etiā ab omnibus alijs ur-
gentibus necessitatibus & inexcusabilibus ne-
gotijs sint liberi, eos fraternè corripiendos esse.

Clericos in singulis ecclesijs constitutos, si-
cuit iam definivimus, non liceat in alterius ciui-
tatis ecclesijs ordinari, sed quiescat in ea in qua
ab initio ministrare meruerūt, exceptis illis qui
proprias ciuitates perdidérunt, & ex necessita-
te ad alias ecclesijs migraverunt. Si uero aliquis
episcopus post definitionem istam, ad alium
episcopum pertinentem clericum suscepereit,
placuit sanctæ synodo, & hunc quis suscepit, &
eum qui suscepimus est tadiu excommunicatos
manere, quoad ipse clericus ad propriam reter-
tatur ecclesiām.

Clericos aut laicos qui passim accusant & si-
ne probatione, episcopos aut clericos, ad accu-
sationē non recipiendo decreuimus, nisi prius
discutiatur eorum existimationis opinio.

Non liceat clericis post mortem episcopis ui-
rapere res pertinentes ad eum, sicuti preceden-
tibus regulis constitutum habetur. Si uero hæc
fecerint, periclitari se nouerint de proprio gradu.

Peruenit ad nostras aures quod quidam mo-
nachī nihil habentes sibi iniunctū à proprio epi-
scopo, interdum uero etiam illi qui ab eo fue-
rant excommunicati, uenient ad ciuitatem Cō-
stantinopolitanam & in ea aliquandiu manent,
ac turbas & tumultus tranquilitati ecclesiastice
inferunt, & diuersorum domos corrumpūt.
Statuit igitur sancta synodus hos primū per
defensore sanctæ Cōstantinopolitanæ ecclesiæ
cōmoneri, ut regia urbe exeat. quod si in eisdē
rebus

rebus impudenter perseuerauerint, tum etiam
inuiti per eundem defensorem ejiciantur, & ad
propria loca redeant.

Quæ semel sunt dedicata monasteria Consilio Episcoporum, maneant perpetuè monasteria, & res quæ ad ea pertinent, monasterijs refer uari oportet, nec posse ea ultra fieri secularia habitacula. Qui uero permiserint hoc fieri, sub iaceantijs condensationibus quæ per canones constitutæ sunt,

Quoniam quidam metropolitanorum (sicut ad eos perlatum est) negligunt greges sibi creditos, & differunt ordinationes facere episcoporum, placuit sanctæ synodo intra tres menses fieri ordinationes episcoporum, nisi forte inexcusabilis necessitas coegerit ordinatio tempus amplius protelari. Si autem quis hoc non obseruauerit, ipsum debere ecclesiasti cæ condemnationi subiacere. Redditus uero eiusdem uiduatæ ecclesiæ integras referuari apud œconomum eiusdem ecclesiæ censemus.

Quia in quibusdam ecclesijs (ut rumore com-
perimus) episcopi præter øconomos faculta-
tes ecclesiæ tractant, placuit omnem ecclesiam
habentem episcopum habere øconomum de
clero proprio ut non sine testimonio sit gubern-
atio ipsarum rerum ecclesiasticarum, & ex
hoc cueniat dispergi eiusdem res ecclesiæ, & sa-
cerdotali dignitati obrectatio generetur. Si
uerò quis non obsefauerit hoc, diuinis subia-
cet regulis.

Eos qui sibi rapiunt uxores, si eos qui cis auxilium præstiterint, statuit sancta synodus, si quidem clerici fuerint, decidere à proprio gra du. Si uero laici fuerint, anathematizentur.

Decretum eiusdem sanctissimæ synodi factū
de dignitate sedis sanctæ Constantinopolita-
næ ecclesiæ.

Nos ubique insistentes Sanctorū Patrum definitionibus, deo dilectorū episcoporum qui sub pia memorię rege magno Theodosio in regia urbe Constantinopoli noua Roma conuenierunt, eadem sentimus, definimus & decernimus de dignitate sanctæ Constantinopolitanae ecclesiæ nouæ Romæ. Etenim sedi ueteris Romæ Patres meritò primatum dederunt, propterea quod ea urbs imperium tenebat. Eundem quoq; scopum habentes centum & quinquaginta Dei amantes episcopi, candem dignitatem tribuerunt sedi nouæ Romæ, cum ratione iudicantes urbem imperio & senatu honoratam pari dignitate frui cum uetere regia Roma, & in ecclesiasticis rebus æque utiliam magnificari, cum secunda ab illa existat. Itaque Pontice Alianæ & Thracicæ dioecesis metropolitæ.

πράγματισην αἰτιώνοις αὐτεχθαπούντες, τοι
τας αἰτίας οἵτινες τοι αὐτοῖς εκδικέουνται, τοι
ιδίας κατατάσθιαν βασιπούτωσ.

τὰ ἄπαξ παρεργάθυτα μονασίσια, ηγετή
μητρικών των, μητέρες τὸ διηγενὲς μονασίσια
καὶ τὰ αὐτόνοιτα ἀπό τοι πράγματα φυλάσσονται
καὶ μοναστικῶν μονέτων διωδή γενεθήτω πε-
νομικά πατρογάγγια. Καὶ ἐς συγχωρέστης τοῦ γί-
νεσθαι, οὐδεκαὶ διατίς εἰς ἐκ τῶν μητρικών της επικίνδυνος.
Αποφεύγεται πάρετε τοῦ μητροπολιτῶν, ὡς πολλοῖ

ζηνιμελούσα, αφελέστ τῷν ἐγκεκευεστομονών μεταποίει
μηνίων, καὶ αὐταβάλλονται τὰς χειρούνιας τῷν
πιστόπων. ἐδοξεῖ τὴν ἀγρία συνάδειν ἐν τῷ πρῶτῳ
μηνῷ γίνεσθαι τὰς χειρούνιας τῷν πιστόπων, ο
μὲν ποτὲ ἄπειπεντετοῦ αὐτοῦ γυναικαραστήμα-
τοι, ἀλλαζόνται τῷ δὲ αὐτοῦ λόγονον. εἰ δὲ μηδέπο-
ποιεῖσθαι, τάσσεται δὲ αὐτῷ ἐκκλησιακῆς ἀνέμου,
ἥ μηντος πρόσθιον τὸν ἔχριστόν τος εἰκασίαν σώμα
ταραχῇ τῷ ὀικουνόμῳ τῷ αὐτῷ εἰκαλπίσας φυλακεῖσθαι.

Ἐπειδὴ γὰρ οὐτὶ εἰκλιπτας, ὡς πολεμηῖσθαι,
δέκα δικυρόμενων οὐ εἰπεῖσθαι τὰ εἰκλιπτας καὶ
εἰσὶσται πράγματα, εἴδοξην τὸν τελευτὴν εἰκλιπταν
κατωφθῆσθαι τοῦ δικυρού εἰχεῖν εἰ τοι μὲν οὐδὲ
ρη, οὐκονομεῖται τὰ εἰκλιπτας καὶ λεπτὰ γνωμήν
ἢ μὲν αὐτοκόπουν. οὐτε μὲν αἰμάρτυρον μάτιτιν οὐ-
κονομιαν τρίτην εἰκλιπταν, καὶ εἰ τέλον σφραγίδαν
τὰ τρίτην εἰκλιπταν πράγματα, καὶ λειδόρια
τὴν ερωσιν προστίθεται. εἰ δὲ μὲν τρίτην τοι φένειν,
τοικεῖδης αὐτῷ τοῖς θεοῖς πενθεῖται.

εἰς ἀρπάζοντας γυμναῖς ἐπὸν οὐδὲν σωτικόν, οὐδὲν πράζοντας οὐδὲν σωματικόν· τοι δέ τις πάλαιστρη, δριστική ἡ ἄγια στοιχίον, εἰ μὲν πλευροὶ εἴην, εἰς τὴν πλευρὴν τοι δέ τις βαθμός, εἰ δὲ λαῖφοι καὶ ματταῖοι.

ΨΗΦΟΣ ΦΙΛΙΑΓΙΑΣ ΟΙΩΔΙΑ, ΕΚΦΑΥΘΕΙΣ ΚΑΙ
ΡΙΠ ΤΕῦ ΠΡΟΝΕΑΜ ΦΙ ΘΡΟΝΟ ΦΙ ΑΓΙΑΙΩΤΑΤΥΣΙΚΑΙ
ΩΙΑΣ ΛΕΥΚΑΝΠΙΝΟΠΙΛΕΩΣ.

CANONES

subscribere epistola sa^{ntissimi} archiepiscopi Leonis disserunt, non ut cum catholica fide pugnarent, sed dicentes hanc esse consuetudinem Aegiptia & dioecesos, ut absque sententia & informatione archiepiscopi nihil faciant huiusmodi, & orant ut remissio illis detur, usq; ad designationem futuri Alexandrinæ urbis episcopi. Vism est nobis rationi consentaneum esse ut ipsi eodem habitu modo in urbe regia permanentibus remissio detur, quousque Alexandria urbis episcopus electus fuerit.

Paschasinus reuerendissimus episcopus legatus apostolicæ Romanæ sedis dixit.

Siu est potestas præcipit & iubet illis aliam humanitatem præbere fidei iubeant se hanc urbem non egressuros priusquam Alexander urbs episcopum accipiat.

Magnificentissimi & illustrissimi principes
& amplissimus Senatus dixerunt. Sanctissimi
mi Paschalini decretum firmum esto. Ideoq;
in proprio habitu maneant reuerendissimi epi
scopi Aegyptij, uel fideiubeant, si hoc fieri ab
ipsis potest, uel iuramento fidem faciant se ex
pectaturos designationem futuri Alexandrini
episcopi.

Ἐχόντι μαχέμεσθαι τὴν καθολικὴν πίσι, ἔνδογμά την
τῇ αποστολῇ τῷ διοικητάτῳ ἀρχιεπίσκοπότελεν θε-
ῶν τὸ ταραχόντα ἀνεβαλλούστο, ἀλλὰ φάσκοντες
ἴτινα τὴν αὐγοῦ πτήσιαν θυμούσες τῆς γνώσης
καὶ θετυπωσί τῷ ἀρχιεπίσκοπῷ μηδὲ πέπο-
το τοιεῖν. καὶ ἀξιότερην φύσιοθλιψιαν αὐτῷ τις ἀφέ-
τηται τοιεῖν τὴν ἀλεξανδρεῖαν μηγαλοπλησίαν
ἀποκρύπτει. Σύλλογον οὐκέτι εἰσαντικρίσιμον,
πᾶς εἰς αὐτὸν μελέσις τῷ μηδὲ τὸ οὐρανός σχύματος φύσει
οι λαδεύσιν πόλει, γένοςι τῷ πατριαρχεῖαν, ἀρχεῖαν
εργούντην ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Φίλοις δέ τοιούτοις
γελοπέλεως.

Πασκεσίν ο δύλαβεσατ ο πίστωτρο
ωτούρητις το ἀρσολικό θρόυς ρώμης ἄποι

ΕΙ προσάτεις ή γέμιεσαι θέσσα, καὶ καθίσταις το
τε αὐτούς εἰς πρᾶξην οὐαὶ φιλανθρωπίας ἐγένετο, οὐαὶ
αειδότων σου, ὅταν τὴν μέριχων της τάντυς φιλολα,
φιλοτεχνίας την διέβαν θεώνων πολλαῖς ἐπίσκοπουν οἱ βασι-

οἱ μεγαλοπέτεσταὶ οὐχίδιστά τοι αὔρηνται,
καὶ οὐ πάντας σύγκλιτος ἐπιφύλλα ταῦτα πατεῖ
το τασκαστίσ Φίλος, Βεβαίατος. Μηδικόν
τες οὐδὲ τοῦ δικαιοῦ χρήματα θεῖον θυλακεῖσαν τοι-
στοποιοῖς τῷ αἰγυνῆσιν, οὐχίδιστα πρέξεισκεν
αὐτοῖς θυματήρ, οὐδὲ ωμοσιαν καταπισθίσειν,
αλλαχόντας τὸν κεροτίνιον τοῦ θεοῦ μήδισκόν
τοι θεῖον θυλακεῖσαν μεγαλοπέτεστα.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΣΑΡ. ΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΘΟΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ. Πατρός.

CANONES SANCTORVM ET BEATORVM PATRVM QVI SAR- dicæ conuenerunt.

Quod Ancta Synodus Sardicæ congregata ex diuersis prouincijs, ea quæ hic subiecta sunt definiunt.

 Osiris episcopus Cordubensis dixit: Non minus mala consuetudo, quum perniciosa corruptela, funditus eradica nanda est, ne cui episcopo liceat de ciuitate parua, ad aliam trahere ciuitatem. Manifesta est enim ea qua hoc facere tentat. Nullus enim unquam inuenitus est episcop. qui de maiori ciuitate, ad minorē trahere studeret. Vnde apparet auaritia ardore eos inflammari, & potius ambitioni seruire, ut dominationē maiori habere uideat.

ΑΓΙΑ οώστος ἡ γῆ Σαρδίων
κροτύθει τοῖς μέσοφόρων ἐπαρχίαι
ῶσιν τὰ υποτεταγμάτα.

ΟσιΘεπίστημα πάλαις τοι
διέβησε ἐπωνύμος τρόποτροφή φαγήσαντος θεού, διότι καὶ
βλαβερωτάτης τὸν πραγμάτων μέσθιος, οὐδὲ
τὴν ταχείαν θέμην ἔκειτο στίσια, οὐδὲ μετεπτίθε-
ματος θεών αὐτὸν ἀπέτινε τολέως μηρύν, εἰς ἑπτάνησό-
λην μεθίσασθαι· οὐδὲ τοῖς ταῦτα περιφέρειοι
φανερός, οὐδὲ λίτη τριάντα ὡδίτηρεται· θέλει γονιά
τοιούτης εὐεργείωνα μητοκότων τοιούτης, οὐδὲ με-
ζονος τολέως εἰς ἐλαχιστοτέρους τούτους πατέσθιαν
μετατάξιαι· θύμη σιωπήσης μέσθιαν πατέσθιαν
βότανος ταπεκακεύοντος τριτατούς οὐ μάλλον τοῦτο
ζοντίζεις μελεσθήμην, θάυσες θεστίους πλούσιον γένος
κατέδινον.